

แบบทดสอบปลายภาคเรียน

โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา ศิลปะ (นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ ๓๓๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

คำชี้แจง

๑. ข้อสอบชุดนี้มี ๒ ตอน ตอนที่ ๑ เป็นข้อสอบปรนัยแบบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๕๐ ข้อ ๕๐ คะแนน ตอนที่ ๒ เป็นข้อสอบอัตนัยเติมคำตอบ จำนวน ๒ ข้อ ๑๐ คะแนน รวม ๕๒ ข้อ ๖๐ คะแนน
๒. ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ
๓. ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียดและถูกต้องตามหลักวิชาการนาฏศิลป์ไทย
๔. เวลาในการทำข้อสอบ ๖๐ นาที
๕. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในข้อสอบ
๖. ในกรณีที่ผู้เข้าสอบเข้าห้องสายเกิน ๑๐ นาที ถือว่าหมดสิทธิ์สอบ

แบบทดสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
รายวิชาศิลปะ รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

โรงเรียนหาดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

จังหวัดเชียงใหม่
เวลาในการสอบ ๖๐ นาที
ครูผู้สอน นายพิรุฬห์วัฒน์ เรือนมูล

ตอนที่ ๑: ข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก (จำนวน ๕๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน รวม ๕๐ คะแนน)

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

๑. ละครเรื่องใดมีประวัติการเล่นเก่าแก่ที่สุดในสังคมไทย

- ก) สังข์ทอง
- ข) มโนราห์
- ค) อิเหนา
- ง) ขุนช้าง ขุนแผน

๒. ละครไทยประเภทใดมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์การแสดงเก่าแก่ที่สุด

- ก) ละครนอก
- ข) ละครใน
- ค) ละครชาตรี
- ง) ละครดึกดำบรรพ์

๓. ละครประเภทใดไม่ได้จัดแสดงหรือเกิดขึ้นในยุคสมัยอยุธยา

- ก) ละครนอก
- ข) ละครใน
- ค) ละครชาตรี
- ง) ละครเสภา

๔. การแสดง "ละครนอก" ในสมัยอยุธยามีข้อแตกต่างจาก "ละครใน" ในเรื่องผู้แสดงอย่างไร

- ก) ละครนอกใช้ผู้ชายแสดงล้วน ส่วนละครในใช้ผู้หญิงในวังแสดง
- ข) ละครนอกใช้ผู้หญิงแสดงล้วน ส่วนละครในใช้ผู้ชายแสดง
- ค) ละครนอกใช้เด็กแสดง ส่วนละครในใช้นักแสดงต่างชาติ
- ง) ละครนอกและละครในใช้ผู้ชายและผู้หญิงแสดงร่วมกัน

๕. หากพิจารณาจากบริบททางประวัติศาสตร์และสังคม เหตุใด "ละครนอก" ในสมัยอยุธยาจึงกำหนดให้ใช้ "ผู้ชายแสดงล้วน" และเน้นการดำเนินเรื่องที่รวดเร็ว ตลกขบขัน ต่างจาก "ละครใน"

ก) เพราะกฎหมายในขณะนั้นห้ามผู้หญิงฝึกหัดศิลปะการแสดงทุกชนิด

ข) เพื่อตอบสนองความต้องการของชาวบ้านทั่วไปที่ชอบความบันเทิง รวดเร็วไม่ต้องมีระเบียบแบบแผนเคร่งครัด

ค) เพราะผู้ชายมีความอดทนและจดจำบทละครที่มีความยาวมากกว่าผู้หญิง

ง) เพื่อความสะดวกในการเดินทางไปแสดงตามหัวเมืองไกลๆ ช่วงสงคราม

๖. พระมหากษัตริย์พระองค์ใดทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการปรับปรุงรูปแบบศิลปะโขนให้มีขนาดพอดีกับศิลปะผู้แสดง

ก) พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑)

ข) พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒)

ค) พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓)

ง) พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔)

๗. ละครไทยประเภทใดไม่ได้เกิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕)

ก) ละครชาตรี

ข) ละครเสภา

ค) ละครร้อง

ง) ละครดึกดำบรรพ์

๘. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดโขน ละคร ดนตรีปี่พาทย์ และกรมมหรสพ ด้วยเหตุผลสำคัญในข้อใด

ก) เพื่อแข่งขันการแสดงกับคณะละครเอกชนและคณะละครจากต่างประเทศ

ข) เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดระบบการฝึกหัดศิลปะการแสดงของชาติให้มีแบบแผนมาตรฐาน

ค) เพื่อเกณฑ์กำลังคนเข้ามาฝึกหัดไว้ใช้งานในกองทัพช่วงสภาวะสงคราม

ง) เพื่อยกเลิกการแสดงแบบโบราณแล้วทดแทนด้วยการแสดงละครพูดสไตส์ตะวันตกทั้งหมด

๙. กรมมหรสพในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) มีหน้าที่หลักตรงกับข้อใด

ก) ทำการแสดงเพื่อหารายได้เข้าประเทศเพียงอย่างเดียว

ข) ดูแลการแสดง จัดระบบฝึกหัดโขน ละคร และดนตรีปี่พาทย์ของหลวง

ค) ฝึกหัดโขนละครสำหรับจัดแสดงตามงานวัดทั่วไป

ง) สร้างละครรูปแบบใหม่เพื่อการค้าและความบันเทิงของเอกชน

๑๐. การแสดงละครเรื่อง ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นเรื่องราวของชนชาติใด

- ก) ชนชาติไทย
- ข) ชนชาติมอญ
- ค) ชนชาติขอม
- ง) ชนชาตินลาว

๑๑. ข้อใดไม่ใช่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หลักของการแสดงละครไทย

- ก) เพื่อให้ผู้ชมเกิดความบันเทิงสนุกสนาน
- ข) เพื่อจรรโลงใจและยกระดับจิตใจ
- ค) เพื่อเน้นความสมจริงตามหลักวิทยาศาสตร์
- ง) เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ

๑๒. ข้อใดจัดเป็นละครรูปแบบดั้งเดิมทั้งหมด

- ก) ละครนอก ละครใน ละครชาตรี
- ข) ละครนอก ละครใน ละครเสภา
- ค) ละครชาตรี ละครนอก ละครตีกด้าบรพ์
- ง) ละครตีกด้าบรพ์ ละครพันทาง ละครเสภา

๑๓. "ละครนอก" มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งซึ่งสะท้อนถึงกำเนิดและการแสดงในหมู่ชาวบ้านว่าอย่างไร

- ก) ละครตลก
- ข) ละครตลอด
- ค) ละครตลิ่ง
- ง) ละครตลาด

๑๔. ละครประเภทใดต่อไปนี้ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดยืนเครื่องพระ-นางเต็มยศ

- ก) ละครชาตรี
- ข) ละครนอก
- ค) ละครใน
- ง) ละครพันทาง

๑๕. ตัวละครหลักในการแสดงละครนอกสมัยโบราณ มักดำเนินเรื่องด้วยตัวละคร ๓ ประเภท ยกเว้นข้อใด

- ก) นายโรง(ตัวพระ)
- ข) ตัวนาง
- ค) ตัวยักษ์
- ง) ตัวตลก

๑๖. ตัวตลกประเภท "ตลกตามพระ" ซึ่งใช้ผู้ชายแสดงเพียงบทเดียวในขณะที่ตัวละครอื่นใช้ผู้หญิงแสดงทั้งหมด เป็นเอกลักษณ์ของการแสดงละครประเภทใด

- ก) ละครใน
- ข) ละครนอก
- ค) ละครร้องสลับทูต
- ง) ละครตีกด้าบรรพ์

๑๗. หากเปรียบเทียบระหว่าง "ละครชาตรี" กับ "ละครใน" ข้อใดวิเคราะห์ความแตกต่างด้านองค์ประกอบการแสดงได้ถูกต้อง

- ก) ละครชาตรีเน้นความอ่อนช้อยประณีต ละครในเน้นความรวดเร็วและใช้อุปกรณ์น้อย
- ข) ละครชาตรีเป็นต้นกำเนิดละครรำ ดำเนินเรื่องเร็ว ใช้ผู้แสดง ๓ คน ส่วนละครในเน้นความงดงามประณีต ใช้ผู้หญิงแสดง
- ค) ละครชาตรีแสดงเฉพาะในพระราชวัง ละครในแสดงตามงานวัดทั่วไป
- ง) ละครชาตรีไม่ใช่เครื่องดนตรีประกอบ ละครในใช้วงดนตรีสากลบรรเลง

๑๘. "ละครนอก" มีคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างจาก "ละครใน" อย่างชัดเจนในประเด็นใด

- ก) ละครนอกมุ่งเน้นการรักษาแบบแผนท่ารำชั้นสูงของราชสำนักเพียงอย่างเดียว
- ข) ละครนอกสะท้อนวิถีชีวิต ความเชื่อ สภาพสังคม และค่านิยมของชาวบ้านธรรมดาผ่านบทตลกและบทเจรจา

- ค) ละครนอกอนุญาตให้เฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางชั้นสูงรับชมเท่านั้น
- ง) ละครนอกใช้ผู้หญิงแสดงทั้งหมดเพื่อความอ่อนช้อยและงดงาม

๑๙. ละครไทยประเภทใดที่ได้รับอิทธิพลการจัดแสดงและการขับร้องมาจากละครโอเปร่า (Opera) ของตะวันตก

- ก) ละครตีกด้าบรรพ์
- ข) ละครเสภา
- ค) ละครชาตรี
- ง) ละครพันทาง

๒๐. "ละครดึกดำบรรพ์" ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากละครโอเปร่า (Opera) มีลักษณะเฉพาะสำคัญที่แตกต่างจากละครไทยแบบดั้งเดิมในข้อใด

ก) ผู้แสดงต้องร้องเพลงเองและแสดงเอง มีการเปลี่ยนฉากตามสถานที่จริง และปรับวงปีพาทย์ให้เสียงทุ้มนุ่มนวล

ข) ใช้ผู้ชายแสดงล้วนและเน้นการรบฟุ้งตลอดทั้งเรื่องโดยไม่ใช้ดนตรีบรรเลง

ค) ตัดเสียงดนตรีออกทั้งหมด เหลือเพียงการขับร้องเปล่าของตัวละคร

ง) ผู้ชมต้องร่วมแสดงบนเวทีด้วยเพื่อสร้างความสนุกสนาน

๒๑. ดนตรีและเพลงประกอบการแสดง "ละครพันทาง" มีเอกลักษณ์โดดเด่นและแตกต่างจากละครประเภทอื่นอย่างไร

ก) เน้นใช้เพลงหน้าพาทย์ขึ้นสูงตลอดทั้งเรื่อง

ข) เน้นการนำเพลงสำเนียงภาษาของชาติต่างๆ มาผสมผสานบรรเลงประกอบเรื่องราว

ค) เน้นใช้วงดนตรีสากลบรรเลงร่วมกับวงปีพาทย์เสภา

ง) เน้นใช้เพลงโหมโรงบรรเลงขับร้องก่อนเริ่มฉากทุกฉาก

๒๒. ละครพันทางมีเอกลักษณ์โดดเด่นอย่างไรในการถ่ายทอดเรื่องราววรรณคดีต่างชาติ

ก) นำท่ารำ และเพลงบรรเลงสำเนียงภาษาของชาตินั้นๆ มาประยุกต์ผสมผสานกับนาฏศิลป์ไทย

ข) ตัดการรำออกทั้งหมดแล้วเปลี่ยนเป็นละครพูดแบบสากล

ค) ใช้นักแสดงที่เป็นชาวต่างชาติจริงทั้งหมดเพื่อความสมจริง

ง) แต่งกายชุดยืนเครื่องไทยเดิมโดยไม่ปรับเปลี่ยนตามชนชาติของตัวละคร

๒๓. หากนักเรียนต้องการจัดแสดงละครที่ "เน้นการเจรจาพูดคุยของตัวละครเป็นหลัก สะท้อนสภาพสังคม สะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ และแต่งกายตามสมัยนิยมจริง" นักเรียนควรเลือกจัดแสดงละครประเภทใด

ก) ละครใน

ข) ละครชาตรี

ค) ละครพูด

ง) ละครพันทาง

๒๔. ในเชิงพัฒนาการของละครไทย การเกิดขึ้นของ "ละครกำแบ" สะท้อนถึงปัจจัยทางสังคมในข้อใดมากที่สุด

ก) การอนุรักษ์แบบแผนนาฏศิลป์ราชสำนักไว้อย่างเคร่งครัด

ข) การปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงเพื่อตอบสนองความบันเทิงของประชาชนในยุคร่วมสมัย

ค) การยกเลิกการใช้วงปีพาทย์และเปลี่ยนไปใช้วงดนตรีสากลทั้งหมด

ง) การได้รับอิทธิพลโดยตรงจากละครโนของเทศญี่ปุ่น

๒๕. สิ่งใดคือเอกลักษณ์สำคัญที่สุดของ "ละครกำแบ" ที่ทำให้แตกต่างจากละครรำโบราณอย่างละครในหรือละครนอก

- ก) การดำเนินเรื่องโดยใช้การเต้นบัลเลต์เป็นหลัก
- ข) การสวมหน้ากากแสดงตลอดทั้งเรื่องโดยไม่ขยับร้อง
- ค) การเน้นบทเจรจาพูดโต้ตอบและการร้องเพลงที่เข้าใจง่าย สมจริง และกระฉับกระเฉง
- ง) การใช้นักแสดงผู้ชายแสดงเป็นตัวละครทั้งหมด

๒๖. ปัจจัยทางสังคมข้อใดส่งผลให้ "ละครกำแบ" ได้รับความนิยมจากชนชั้นกลางและประชาชนทั่วไปในยุคนั้น

- ก) การบังคับให้ทุกโรงละครแสดงเฉพาะละครกำแบตามกฎหมาย
- ข) เนื้อเรื่องที่เน้นสะท้อนชีวิตวิถีใหม่ ความรัก ตลกขบขัน และเหตุการณ์ทันสมัย
- ค) ค่าเข้าชมที่เปิดให้เข้าชมฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- ง) การจัดแสดงเฉพาะในพระราชวังและบ้านขุนนางชั้นสูงเท่านั้น

๒๗. หากนำลักษณะของ "ละครกำแบ" มาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบละครยุคปัจจุบัน ละครกำแบมีความใกล้เคียงกับรูปแบบการแสดงในข้อใดมากที่สุด

- ก) โขนพระราชทาน
- ข) ละครเวทีเพลง
- ค) การแสดงระบำโบราณคดี
- ง) การแสดงหุ่นกระบอกไทย

๒๘. ในการแสดงละครรำ การใช้ "ภาษาท่า" มีความสำคัญและหน้าที่ตรงกับข้อใด

- ก) เป็นการใช้กิริยาท่าทางมือ แขน และลำตัวสื่อสารแทนคำพูด อารมณ์ และการดำเนินเรื่อง
- ข) เป็นการรำเพื่อความสวยงามประดับฉากโดยไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง
- ค) ใช้เฉพาะเมื่อตัวละครไม่สามารถส่งเสียงร้องได้เท่านั้น
- ง) เป็นการแสดงสัญลักษณ์เพื่อบอกเวลาและสถานที่ของฉาก

๒๙. หากการแสดงละครรำไทย "ไม่มีทำรำประกอบการแสดง" นักเรียนคิดว่าจะส่งผลกระทบต่อผู้ชมอย่างไรมากที่สุด

- ก) ผู้ชมจะไม่สามารถรับฟังเพลงและดนตรีบรรเลงได้
- ข) ผู้ชมจะไม่สามารถเข้าใจอารมณ์ บทบาท และการดำเนินเรื่องของตัวละครได้
- ค) ผู้ชมจะใช้เวลาในการรับชมการแสดงลดลง
- ง) ผู้ชมจะไม่ทราบประวัติความเป็นมาของผู้แต่งบทละคร

๓๐. ภาษาท่าหรือท่ารำในข้อใด มีระเบียบแบบแผนกำหนดไว้ว่าต้องใช้ "มือซ้าย" ปฏิบัติเท่านั้น

- ก) ทำฉนั้น
- ข) ท่าทางนั้น
- ค) ทำยิ้ม
- ง) ทำอาย

๓๑. หากตัวละครในละครต้องการแสดงท่า "กราบไหว้ หรือเคารพยำเกรง" ผู้แสดงต้องปฏิบัติภาษาท่าในข้อใด

- ก) ทำจีบคว่ำ
- ข) ท่าตั้งวงบน
- ค) ทำจีบส่งหลัง
- ง) ท่าประนมมือ

พิจารณาบทละครต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ ๓๒ - ๓๓

เมื่อนั้น	สังคามระดาเรื่องศรี
คำนับรับสั่งด้วยภักดี	<u>อัญชลี</u> แล้วสนองพระวาจา
พระอย่าโทษมนัสขัดข้อง	ธุระนี้ไว้น้องจะอาสา
กว่าจะเสร็จสมถวิลจินดา	มิให้เคืองบาทาภูวนาย

๓๒. จากบทละครข้างต้น ตัวละครสังคามระดาแสดงภาษาท่า ที่สะท้อนถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก) ท่าโศกเศร้าเสียใจ
- ข) ท่าเคารพ ยำเกรง และรับคำสั่งอาสา
- ค) ท่ากริ๊งโกรธและเตรียมต่อสู้
- ง) ท่าเย่อหยิ่งและอวดดี

๓๓. จากบทละครคำว่า "อัญชลี" ในทางนาฏศิลป์ไทยผู้แสดงต้องปฏิบัติตนด้วยท่ารำใด และมีความหมายตรงกับข้อใด

- ก) ท่าตั้งวงสูง สื่อถึงการประกาศสงคราม
- ข) ท่าจีบหงายระดับอก สื่อถึงการดีใจ
- ค) ท่าประนมมือ สื่อถึงการเคารพ ไหว้ หรือถวายบังคม
- ง) ท่าสอดสูง สื่อถึงการเดินทางท่องเที่ยว

๓๔. ข้อใดระบุหน้าที่หลักของ "เพลงหน้าพาทย์" ในการแสดงนาฏศิลป์ไทยได้ถูกต้องที่สุด

- ก) ใช้บรรเลงประกอบการร้องรับ-ส่งของนักร้องเท่านั้น
- ข) ใช้บรรเลงประกอบอากัปกริยา การเคลื่อนไหว การเดินทาง และอารมณ์ของตัวละครหรือกนิหการ
- ค) ใช้บรรเลงเพื่อตลกขบขันและคั่นเวลาการเปลี่ยนฉาก
- ง) ใช้บรรเลงอธิบายเนื้อเรื่องและบทสนทนาแทนตัวละครทั้งหมด

๓๕. เพลงหน้าพาทย์ในข้อใดมีลักษณะพิเศษคือใช้ประกอบในพิธีไหว้ครูเท่านั้น

- ก) เพลงเสมอ
- ข) เพลงตระนิมิต
- ค) เพลงตระเชิญ
- ง) เพลงเชิด

๓๖. เพราะเหตุใดผู้แสดงนาฏศิลป์ไทยจึงต้องฝึกหัดและจำเพลงหน้าพาทย์ให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน

- ก) เพื่อสื่อสารอารมณ์ กิริยาอาการ ยศศักดิ์ และอิทธิฤทธิ์กนิหการของตัวละครให้ตรงตามมาตรฐาน
- ข) เพราะเป็นเพลงประกอบการแสดงทั่วไปที่ไม่มีขั้นตอนซับซ้อน
- ค) เพื่อคั่นเวลาสำหรับการเปลี่ยนฉากและการแต่งกายของตัวละคร
- ง) เพื่อความสนุกสนานและความเพลิดเพลินของผู้ชมเพียงอย่างเดียว

๓๗. เพลงหน้าพาทย์นิยมนำมาใช้บรรเลงประกอบการแสดงประเภทใดเป็นสำคัญ

- ก) ละครพูด
- ข) ละครร้องสลับพูด
- ค) ละครนอก
- ง) ละครสังคีต

๓๘. เพลงหน้าพาทย์มีความสำคัญอย่างไรในการแสดงละครร่ำ

- ก) เป็นเพลงหน้าพาทย์ที่ใช้บรรเลงประกอบการเดินทางหรือการปรากฏตัวของตัวละคร
- ข) เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงขณะตัวละครกำลังรับประทานอาหาร
- ค) เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงคั่นเวลาเมื่อนักแสดงลืมบท
- ง) เป็นเพลงสำหรับตลกขบขันเท่านั้น

๓๙. เครื่องแต่งกายนาฏศิลป์ไทยในข้อใด จัดเป็นประเภท "ศิราภรณ์" (เครื่องประดับศีรษะ) ทั้งหมด

- ก) รัดเกล้า ปิ่นจุเหรีจ กรองคอ
- ข) กรองคอ ทับทรวง พาหุรัด
- ค) อัมรงค์ กำไลเท้า สິงวาล
- ง) รัดเกล้า มงกุฎ ขฎา

๔๐. จากภาพตัวละครดังกล่าวมาจากละครเรื่องอะไร

- ก) รถเสน
- ข) แก้วหน้าม้า
- ค) กากี
- ง) พระสุธน-มโนราห์

๔๑. คุณค่าของนาฏศิลป์ไทยในด้านการ "บันเทิง" ให้แก่คนในสังคมหมายถึงสิ่งใด

- ก) การช่วยยกระดับจิตใจ ให้ความสุนทรีย์ และปลูกฝังคุณธรรมความงามแก่ผู้ชม
- ข) การสร้างความตื่นเต้นหวาดเสียวด้วยเทคนิคพิเศษ
- ค) การบังคับให้ผู้ชมปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- ง) การเน้นความตลกขบขันไร้สาระเพื่อคลายเครียดเท่านั้น

๔๒. บุคคลในข้อใดนำนาฏศิลป์ไทยไปใช้ประโยชน์ในด้านของ "พิธีกรรมและความเชื่อ" ได้ถูกต้อง

- ก) อาม รำให้เพื่อนดูขณะเพื่อนกำลังทำข้อสอบ
- ข) นิติ แสดงละครเรื่องสังข์ทองในงานวันภาษาไทยของโรงเรียน
- ค) นำชัย รำบวงสรวงในพิธีเปิดกล่องละครเพื่อความสิริมงคล
- ง) มนต์ชัย เดินรำฝนเทลงมาหน้าศาลเจ้าที่เพื่อความตลกขบขัน

๔๓. ในยุคดิจิทัล การที่ละครไทยเดิม (เช่น โขน หรือ ละครนอก) ปรับตัวเข้าสู่สื่อใหม่ๆ (เช่น ละครโทรทัศน์ หรือสื่อออนไลน์) ส่งผลต่อวงการนาฏศิลป์ไทยอย่างไรมากที่สุด

- ก) ทำให้คุณค่าและความงามตามแบบแผนดั้งเดิมสูญหายไปทั้งหมด
- ข) ช่วยให้การละครเข้าถึงคนรุ่นใหม่และผู้ชมในวงกว้างได้ง่ายขึ้น แต่ต้องระวังการรักษาเอกลักษณ์หลักไว้
- ค) ทำให้ไม่มีความจำเป็นต้องฝึกหัดทำรำแบบโบราณอีกต่อไป
- ง) ส่งผลให้คนเลิกเข้าชมการแสดงบนเวทีจริงโดยเด็ดขาด

๔๔. บุคคลในข้อใดจัดเป็นผู้ที่มี "สุนทรียะในการรับชมการแสดงละคร" อย่างแท้จริง

- ก) วรกร สนุกสนานกับการแสดงจนส่งเสียงตะโกนคุยกับตัวละครบนเวทีตลอดเวลา
- ข) วรพล มีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบการแสดง สามารถรับรู้คุณค่าและความงามของละครได้อย่างมีอารมณ์ร่วมและมีมารยาท
- ค) วราภรณ์ จดบันทึกรายละเอียดของฉากและเครื่องแต่งกายเพื่อนำไปวิจารณ์ในเชิงลบเท่านั้น
- ง) วรกานต์ เลือกรับชมเฉพาะการแสดงที่มีแสง สี เสียง อลังการตามแบบตะวันตกเท่านั้น

๔๕. มารยาทที่สำคัญที่สุดของผู้เข้าชมการแสดงนาฏศิลป์ไทยในโรงละครคือข้อใด

- ก) สำรวมกิริยา ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น และมีอารมณ์ร่วมอย่างมีมารยาท
- ข) ส่งเสียงตะโกนเชียร์ตัวละครที่ตนเองชื่นชอบตลอดเวลา
- ค) ถ่ายภาพเปิดแฟลชและบันทึกวิดีโอตลอดการแสดง
- ง) ลูกเดินเข้าออกโรงละครตลอดเวลาเพื่อพูดคุยโทรศัพท์

๔๖. บุคคลในข้อใดทำการวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิชาการมากที่สุด

- ก) วรวิทย์ ชมว่าการแสดงชุดนี้แย่มาก เพราะตนเองไม่ชอบฟังเพลงไทยเดิม
- ข) เมธัช วิจารณ์ว่าผู้แสดงใช้นาฏยศัพท์ไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน แต่ชื่นชมเรื่องความอลังการของฉากและแสงสี
- ค) กวิน วิจารณ์ว่าเครื่องแต่งกายของตัวละครไม่สวยงาม เพราะไม่ได้ใช้สีที่ตนเองชอบ
- ง) พลพล เขียนวิจารณ์ให้ร้ายโรงละครเพราะตั้งอยู่ในสถานที่ที่เดินทางลำบาก

๔๗. ในการเขียนบทวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ ข้อใดแสดงถึงการประเมินคุณค่าโดย "ปราศจากอคติ" (Objectivity)

- ก) "ตัวพระทำท่ารำได้ถูกต้องตามจังหวะ แต่ดนตรีบรรเลงเร็วกว่าปกติเล็กน้อย ทำให้การทอดมือดูเกร็ง"
- ข) "ละครเรื่องนี้ไม่น่าสนใจเลย เพราะส่วนตัวผู้เขียนชอบดูภาพยนตร์แนวต่อสู้มากกว่า"
- ค) "การแสดงชุดนี้เยี่ยมยอดที่สุดในโลก เพราะเป็นคณะแสดงของโรงเรียนที่มีชื่อเสียง"
- ง) "เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายดูฉูดฉาดเกินไป ไม่ถูกใจสไตล์ส่วนตัวของผู้วิจารณ์"

๔๘. การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ "ผู้จัดการแสดง" และ "วงการนาฏศิลป์" ในข้อใดมากที่สุด

- ก) ช่วยให้ผู้จัดการแสดงสามารถเพิ่มราคาบัตรเข้าชมในรอบถัดไปได้
- ข) ช่วยให้ผู้ชมมีชื่อเสียงโด่งดังในสังคมออนไลน์ทันที
- ค) เป็นข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาผลงาน และอนุรักษ์มาตรฐานศิลปะการแสดง
- ง) ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดแสดงรอบต่อไป

๔๙. หากผู้วิจารณ์พบว่า การแสดงละครพื้นทางเรื่องหนึ่งมีการนำวงดนตรีสากลมาร่วมบรรเลงกับวงปี่พาทย์ ผู้วิจารณ์ควรอธิบายประเด็นนี้อย่างไรจึงจะสร้างสรรค์ที่สุด

- ก) ตัดสินทันทีว่าเป็นการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมและไม่ควรนำมาจัดแสดงอีก
- ข) วิเคราะห์ความเหมาะสมของการผสมผสานดนตรี ทั้งด้านอารมณ์เพลง ความเข้ากันของเสียง และผลกระทบต่อบรรยากาศของการแสดง

- ค) ละเว้นการกล่าวถึงประเด็นนี้ในบทวิจารณ์เพื่อหลีกเลี่ยงข้อโต้แย้ง
- ง) ชื่นชมเฉพาะดนตรีสากลและต่อว่าดนตรีไทยว่ามีความยืดหยุ่นไม่ทันสมัย

๕๐. การวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ ควรเน้นสิ่งใดเป็นหลัก

- ก) การเปรียบเทียบเพื่อยกย่องวัฒนธรรมต่างชาติและลดทอนวัฒนธรรมไทย
- ข) การใช้ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบส่วนตัวในการตัดสินผลงาน
- ค) การใช้ถ้อยคำรุนแรงโจมตีผู้จัดแสดงเพื่อความสะใจ
- ง) การวิเคราะห์องค์ประกอบการแสดงตามหลักวิชาการเพื่อเสนอแนะแนวทางพัฒนา

กระดาษคำตอบ

สอบปลายภาคเรียนที่ ๑

รายวิชารัฐศิลป์ (นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๙

วันที่สอบ.....

เวลา.....น.

ชื่อผู้เข้าสอบ.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๖/.....

เลขที่.....

ตอนที่ ๑: ข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก (จำนวน ๕๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน รวม ๕๐ คะแนน)

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
๑					๑๖					๓๑					๔๖				
๒					๑๗					๓๒					๔๗				
๓					๑๘					๓๓					๔๘				
๔					๑๙					๓๔					๔๙				
๕					๒๐					๓๕					๕๐				
๖					๒๑					๓๖					๕๑				
๗					๒๒					๓๗					๕๒				
๘					๒๓					๓๘					๕๓				
๙					๒๔					๓๙					๕๔				
๑๐					๒๕					๔๐					๕๕				
๑๑					๒๖					๔๑					๕๖				
๑๒					๒๗					๔๒					๕๗				
๑๓					๒๘					๔๓					๕๘				
๑๔					๒๙					๔๔					๕๙				
๑๕					๓๐					๔๕					๖๐				

ตอนที่ ๒: ข้อสอบอัตนัย (จำนวน ๒ ข้อ ข้อละ ๕ คะแนน รวม ๑๐ คะแนน)

คำสั่ง: ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียดและถูกต้องตามหลักวิชาการนาฏศิลป์ไทย

๑. ให้นักเรียนวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง "ละครนอก" และ "ละครใน" ในด้าน จุดประสงค์การแสดง ผู้แสดง ลักษณะการดำเนินเรื่อง และเครื่องแต่งกาย พร้อมอธิบายเหตุผลทาง ประวัติศาสตร์และบริบทสังคมในสมัยอยุธยาที่ทำให้เกิดความแตกต่างดังกล่าว (๕ คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ในยุคปัจจุบันที่มีการรับวัฒนธรรมร่วมสมัยและเทคโนโลยีดิจิทัล ละครไทยเดิมมีการปรับตัวอย่างไร (เช่น ละครกำแบ หรือการประยุกต์สู่สื่อออนไลน์) ให้นักเรียนเสนอแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาต่อยอด นาฏศิลป์ไทยให้คงเอกลักษณ์เดิมควบคู่ไปกับการเข้าถึงคนรุ่นใหม่ได้อย่างยั่งยืน (๕ คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....